

2. Sołtys uczestniczy z głosem doradczym w posiedzeniach prezydium rady, na których poruszane są sprawy dotyczące danej wsi, oraz w naradach sołtysów zwoływanych przez prezydium gromadzkiej rady narodowej. Sołtys nie będący radnym gromadzkiej rady narodowej uczestniczy z głosem doradczym w sesjach gromadzkiej rady narodowej.

3. Co najmniej raz na rok sołtys składa sprawozdanie ze swej działalności na zebraniach wiejskich.

§ 11. Sołtys nie będący radnym składa wobec gromadzkiej rady narodowej następujące ślubowanie: „Ślubuję uroczyście jako sołtys przyczynić się do umacniania więzi władzy państwowej z ludem pracującym, troszczyć się o jego sprawy, nie szczędzić swoich sił dla wykonywania zadań gromadzkiej rady narodowej”.

§ 12. Przed mieszkaniem sołtysa powinna się znajdować tablica z napisem „Sołtys” oraz tablica do wywieszania ogłoszeń.

§ 13. 1. Za swoje czynności sołtys pobiera:

- 1) określony przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Finansów procent od zainkasowanych przez sołtysa kwot podatków oraz innych należności finansowych od mieszkańców wsi (składek ubezpieczeniowych, grzywien, należności Państwowego Funduszu Ziemi, opłat elektryfikacyjnych itp.);

2) 50% opłat za wydane świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt.

2. Sołtysowi może być przyznane wynagrodzenie za wykonywanie bieżącego zarządu mieniem gromadzkim. Zasady i tryb przyznawania tego wynagrodzenia określa odrębne przepisy.

§ 14. 1. Sołtys otrzymuje dla siebie pomoc leczniczą w zakresie i na zasadach obowiązujących w stosunku do pracowników państwowych.

2. Sołtys podlega ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu. Składkę ubezpieczeniową uiszcza się z budżetu Państwa.

§ 15. W razie niemożności pełnienia przez sołtysa obowiązków z powodu choroby, nieobecności lub innych przyczyn, stanowiących przeszkodę w wykonywaniu obowiązków sołtysa, prezydium gromadzkiej rady narodowej wyznaczy spośród mieszkańców wsi osobę, która przez ten czas wykonywać będzie jego obowiązki. Do osoby tej mają zastosowanie wszystkie prawa i obowiązki sołtysa.

§ 16. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

68

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 8 lutego 1958 r.

w sprawie taryfy wynagrodzenia za czynności biegłych w postępowaniu przed sądami ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 10 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) oraz art. 42 § 1 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1939 r. Nr 71, poz. 476) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stawki wynagrodzenia za czynności biegłych w postępowaniu przed sądami ubezpieczeń społecznych wynoszą:

- 1) za wydanie opinii wyłącznie na podstawie akt sprawy od 30 do 150 zł,
- 2) za badanie celem określenia niezdolności do pracy i ewentualnie związku przyczynowego tej niezdolności z wypadkiem w zatrudnieniu lub chorobą zawodową:
 - a) w przypadkach badania specjalistycznego połączonego z obserwacją w zakładzie leczniczym od 100 do 250 zł,
 - b) w przypadkach badania przez lekarza specjalistę lub przez pracownika nauki zakładu medycyny sądowej od 50 do 200 zł,
 - c) w innych przypadkach od 30 do 120 zł,
- 3) za wydanie opinii ustnej przed sądem — za każdą rozpoczętą godzinę obecności w sądzie 30 zł,
- 4) za stratę czasu wezwanego biegłego, z którego usług następnie nie skorzystano — za każdą rozpoczętą godzinę jednakże nie więcej niż 45 zł za dobę.

§ 2. Stawki wymienione w § 1 pkt 1—3 obejmują wynagrodzenie za czynności badawcze każdego biegłego wraz z opinią i jej uzasadnieniem.

§ 3. W przypadkach przewidzianych w § 1 pkt 1 i 2 należy przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia kierować się zasadami art. 10 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445), biorąc również pod uwagę przeprowadzone próby i analizy laboratoryjne, kolektywne wykonanie zlecenia oraz w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 2 lit. b) i c) — ilość badań w jednym dniu.

§ 4. Wynagrodzenie biegłych określone w § 1 pkt 1—3 może ulec podwyższeniu najwyżej o 100% na zgłoszony w rachunku biegłego, umotywowany wniosek wskazujący na szczególne okoliczności w przypadkach dłuższej obserwacji, szczególnych poszukiwań w piśmiennictwie, dokooptowania biegłych z kilku dziedzin wiedzy lekarskiej lub wydania obszernej, naukowo umotywowanej opinii.

§ 5. W przypadkach nie przewidzianych taryfą sąd ustala wysokość wynagrodzenia, stosując zasady przewidziane w § 3 i biorąc pod uwagę stawki ustalone dla podobnych czynności.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*